

Doel Tesselschade nog altijd actueel

Vrouwenvereniging Tesselschade-Arbeid Adelt bestaat 140 jaar. Het doel waarmee de vrouwenvereniging in 1871 door Betsy Perk werd opgericht is nog altijd actueel: vrouwen op weg helpen naar economische zelfstandigheid.

Vicevoorzitter Ellen van der Klauw van Tesselschade. FOTO HDCMEDIA

Dankzij TAA kon Mieke onderwijzeres worden. FOTO THEO GROOT

'Aanvulling op inkomen'

HOORN - De West-Friese afdeling van Tesselschade-Arbeid Adelt (TAA) bestaat pas in 2013 vijftig jaar. Met een handwerkverkoop, morgen van 10.30 tot 15 uur in de Hoornse Keizerskroon, viert de vrouwenvereniging wel het lustrum van TAA.

Betsy Perk richtte in 1871 de eerste Nederlandse vrouwenvereniging op met als doel vrouwen de mogelijkheid te geven om met handwerken een eigen inkomen te verdienen. „De handwerksters die nu voor ons werken – in West-Friesland zijn het er zo'n twintig – krijgen ook nog altijd een vergoeding voor hun werk. Het is daarmee een aanvulling op hun inkomen”, vertelt de Hoornse Ellen van der Klauw. Ze is secretaris/penningmeester van de West-Friese afdeling – die bijna driehonderd leden telt –, maar

treedt ook op als vicevoorzitter. De afdeling heeft op dit moment geen voorzitter.

Ellen is sinds acht jaar betrokken bij TAA, ze werd via via voor het bestuur gevraagd. „Zo werkt het al jaren bij de vereniging. Ik heb indertijd ja gezegd, omdat de doelstelling mij aanspreekt. We helpen en ondersteunen vrouwen die economisch onafhankelijk willen zijn.”

Hiervoor kent de vereniging het Betsy Perk Opleidingsfonds. Vrouwen die een opleiding willen volgen, kunnen – onder bepaalde voorwaarden – een beroep doen op dit fonds. „Het eerste jaar betaal je zelf, omdat mensen vaak in het eerste jaar afhaken. Je moet dus eerst bewijzen dat je er echt voor gaat. Of je nou kapster wil worden of kinderarts, maakt niet uit.”

NANSKA VAN DE LAAR

'Ik kon het niet bolwerken'

GROOTEBROEK - Mieke Blokjer (44) uit Grootebroek weet het zeker. Zonder de Alkmaarse afdeling van Tesselschade-Arbeid Adelt (TAA) had ze de Pabo niet gehaald. „Ik kon het niet bolwerken.”

In 2006 scheidde Mieke van haar man. „Een moeizame en pijnlijke scheiding. Pijnlijk. Ik dacht altijd dat het allemaal goed ging en dat bleek niet zo te zijn.” Ze was altijd thuis gebleven voor haar drie kinderen. „Nadat ik mijn derde kind had gekregen wilde ik de Pabo gaan doen, maar mijn man vond het niet nodig.”

Maar na haar scheiding wist ze: heel snel een baantje vinden helpt niet bij het verwerken van haar verdriet. Ze wilde verder met haar leven. Dat kon het beste door eindelijk haar studie te gaan volgen.

Het eerste jaar was buffelen. Ze werkte zich een slag in de rondte om de studie te bekostigen en haar huishouden gaande te houden. Alimentatie kreeg ze niet. Mieke hoorde van haar decaan over het Betsy Perk Fonds van TAA. „Ik schreef een motivatiebrief en bijna gelijk was het bestuur het erover eens dat ik een toelage zou krijgen.”

Het zorgde voor meer rust in het leven van Mieke, die vorig jaar afstudeerde. „Mijn leven is er veel leuker van geworden.” Mieke is voorgedragen voor de Maria Tesselschade Prijs, een nieuw initiatief van TAA. Een prijs voor een vrouw die bewezen heeft zich op uitzonderlijke manier te hebben ontwikkeld en daarmee economische zelfstandigheid heeft bereikt. „Ik hoef hem niet eens te winnen; dit is al zo leuk.”

BO-ANNE VAN EGMOND

Philtre ziet in West-Fries dorp bron van inspiratie

die Stede Broecers nou?"

GGD zit kle
extra bezu